¶ a Q [q] Uoniāquidē. Bed. Lucas de oībus q̄ fecit ieſus ⁊ docuit vſq̄ ī diē q̄ aſſūptꝰ eſt ſermonē facturus: pmo coꝝ q̄ de eo falſa ſcripſerūt redarguit audaciā. Scribit aūt hiſtorico ſtilo. Magis ei in deſcribēdis rebꝰ q̄ʒ exprimēdis pceptꝭ ſtudiū habuit: ⁊ hiſtorico more d̄ narratione ſūpſit exordiū: ⁊ eā hiſtoriam plena digeſtione ꝓſequit̄. Beda. Nota ea cā maxime ſcpſiſſe euāgeliū ne pſeudo euāgeliſtis eſſet facultas p̄dicādi: q̄ ſub noīe xp̄i apl'orūq̄ conati ſūt ſectas pfidie inducere.

b Multi. Bed. Nō tā numeroſitate q̄ʒ hereſū diuerſitate. Qui nō ſpūſſancti munere donati: ſʒ vacuo labore conati: magis ordinarēt narrationē q̄ʒ hiſtorie texerēt veritatē. c Conati. Amb. Conat̄ q̄ incipit nec pficit: q̄ ſuis viribꝰ nō grē dei q̄ irrigat cōfidit ꝙ qḋ ab alijs dictū videt abolere intēdit. Non conat̄ q̄ diuino ſpū res ⁊ dicta miniſtrāte cepta cōplet. d Cōplete. Amb. Redūdant p vniuerſum mūdū: mētes fideliū rigāt ⁊ ꝯfirmāt. Ambro. Nō redūdat in nullo deficit: ⁊ de cōpleto nemo dubitat: cū fidem affectus aſtruit: exitus ꝓbat.
¶ Nobis

recurrentis in deuz generatiōis
[.i. deducto. als inſepabilis.]
admiſſo: indiſpabilis dei vt pre
[.i. hoīem in quo pfecta ſūt opera ſex dierū.]
dicās hoībꝰ xp̄m ſuū: opus pfecti
[a ad ſtatū vnde cecidit. vel ꝓpter quē omnia ſunt perfecta.]
hoīs redire in ſe p filiū faceret: q̄
[xp̄i vel nathā. ad deū. .i. pberi oſtēdebat]
p dauid patrē veniētibꝰ iter pbe
bat in xp̄o. Cui luce non īmerito a
etiā ſcribēdoꝝ actuū apl'oꝝ pote b
[bene in miniſterio: qꝛ bene ſcripſit.]
ſtas ī miniſterio dat̄: vt deo ī de/ c
[dicta aſcēſione in qua plenꝰ deꝰ eſſe cōparuit. iuda.]
um pleno ⁊ filio pditionis extin/ d
cto oratione ab apoſtolis facta e
ſorte dñice electiōis nūerus com
pleret̄. Sicq̄ paulus conſumma f
tionē apl'icis actibus daret: quē g
diu ꝯtra ſtimulū recalcitrātē do/
minꝰ elegiſſet. Nō ⁊ legētibꝰ ac h
[pro q̄ʒuis.]
reqrētibꝰ deū: ⁊ ſi p ſingula expe i
diri a nobis vtile fuerat: ſciens k
tū ꝙ opātē agricolā oporteat pri l m
mū de fructibꝰ ſuis edere: vitaui n
[laudem humanā. prout.]
mꝰ publicam curioſitatē: ne non
tā volentibꝰ deū monſtraſſe vi/
deremur q̄ʒ faſtidiētibꝰ ꝓdidiſſe.

¶ Lectorē obſecro ſtudioſe paginas recenſentē huiꝰ libri ea q̄ incaute ꝯtra eas ſtili pcurrentis deſignata veſtigio ſūt: nō mō coiūgat erroris: ſʒ peto mee ignoſcere ignorātie: ⁊ q̄ obſtinatio legētis ampliata virtus exercitat ad purū dociles: mētis mee fauoribꝰ meiq̄ memor benigne.

¶ Proemiuz beati Luce in euāgelium ſuū incipit.

[a vt baſilides et appelles ⁊ q̄ ſub noīe Thome vel matthie vl' aliorū apl'orū falſa ſcripſerūt.]
a b c Q [q] Uoniāquidez multi o
conati ſunt ordinare p
[nō nos: ſed ī nobis deꝰ fecit.]
narratiōes q̄ ī nobis q
[vel redūdāt. euangelij.]
d cōplete ſūt rerū ſicut tradiderūt r

Nico. de lyra

tiuitat̄ humane .i. retrogrado mō ſcribere genealogiā p̄dictā. in qua incipit ab hūanitate xp̄i. Poſt baptiſmū filij dei: qꝛ poſt baptiſmū xp̄i īmediate ſcripſit genealogiā p̄dictā. vt habetur .j. iij. ca. Ideo .i. ꝓpter cām q̄ ſtatim dicet̄ p̄dicto mō deſcripſit genealogiā: Et requirētibꝰ .i. ſcire deſiderātibꝰ. Demōſtraret in quo apphendēs erat .i. ipm deū ī quo terminat genealogiā. in cuiꝰ apphenſione p aptā viſionem conſiſtit beatitudo. Introitu admiſſo generatiōis indiſpabilis dei id eſt ipſius xp̄i q̄ ſm deitatē eſt indiſpar a patre: qꝛ ſic eſt ei equalis. Quē xp̄m. Ponit in introitu. id eſt in principio. Generationis .i. genealogie ab eo deſcripte: Recurrētis in deū: qꝛ ad ipm terminat̄. vt dictum eſt: Per nathan filiū. Sicut eñ mattheus ponit ſalomonē filiuz dauid in genealogia chriſti ab eo deſcripta: ita lucas ponit nathan filiuz dauid duplici de cauſa. vna eſt quia nathan dicit̄ fuiſſe filius dauid adoptiuꝰ: nos aūt reducimur in deum per hoc ꝙ efficimur filij dei adoptiui: ⁊ ideo lucas qui ſcribit genealogiā aſcendēdo in deū deſcripſit eam p nathan filiū adoptiuuz. Alia cauſa eſt: qꝛ nathā interptat̄ donū. et ideo figurat chriſtū qui eſt dei filiꝰ naturalis: ⁊ per hoc ꝙ fuit nobis datus a patre efficimur filij dei adoptiui: qꝛ p eū tanq̄ʒ p mediatorē reducimur in deū patrē. ideo ſubdit̄: Et p̄dicās .ſ. ipſe lucas. Hominibꝰ xp̄m ſuū: qꝛ datus eſt hominibꝰ a patre ꝓ eorū ſalute. Opus pfecti hominis .i. cōditione nature humane in ſtatu innocentie q̄ fuit pfecta virtutibꝰ ⁊ ſciētijs. Recurrere in ſe .i. redire in dignitatem priſtinā a qua ceciderat. Faceret p filium id eſt p nathan figuratiue ratione p̄dicta: ſed p xp̄m effectiue qui eſt dei filius ſm naturā diuinaz ⁊ filius dauid ſm carnem. Qui p dauid patrē venientibꝰ in chriſto .i. deſcendentibꝰ vſq̄ ad chriſtū p generationes. Iter pbebat in chriſto .i. viam et modum veniendi vſq̄ ad chriſtū.

a Cui luce. Poſita cōmendatione beate luce in ſcribendo euāgeliū. hic cōſequēter ponit̄ eiꝰ cōmendatio in ſcribēdō actus apl'orū. cum dr̄: Cui luce nō īmerito .i. nō irrationabiliter: ſed ex magna rōne. b Etiā ſcribēdorū actuū apl'oruʒ poteſtas in miniſterio dat̄: quia ſicut .s. dictū eſt fuit diſcipulus apl'oꝝ ⁊ ſpāliter pauli cuiꝰ fuit comes indiuiduus: ⁊ ſic vidit facta eiꝰ: de q̄bus liber Actuū apl'oꝝ ꝓ maiori pte loq̄t̄ q̄ certius potuit ſcribere tāq̄ʒ viſa. In pricipio tñ illiꝰ libri fit mētio d̄ xp̄i aſcēſiōe ⁊ matthie electiōe ⁊ h̄ ē qḋ dr̄: c Ut deo in ⁊c. xp̄s aūt dr̄ deꝰ in deo: qꝛ filiꝰ ſemp eſt in patre q̄ʒtū ad ipam deitatem. q̄ʒtū vero ad hūanitatē fuit plene cū deo patre qñ ī hūanitate glīoſa aſſūptus ē ad dexterā pr̄is. de q̄ fit mētio ī principio libri. d Et filio pditionis extincto .i. iuda ꝓditore: de cuiꝰ morte ibidē agit̄ ante electionē matthie. e Oratiōe ab apl'is facta forte dñi electiōis numerꝰ cōpleret̄: qꝛ ī electione matthie apl'i pmiſſa orōne dederūt ſortes: ⁊ cecidit ſors ſup matthiā. ⁊ ſic cōpletꝰ fuit numerꝰ apl'oꝝ duodecim a xp̄o electoꝝ: de quoꝝ numero iudas ceciderat. f Sicq̄ paulus cōſū. ⁊c. qꝛ in actibꝰ eiꝰ ille liber terminat̄. g Quē diu cōtra ſtimulū recalcitrantē dñs elegiſſet: qꝛ dū pſequeret̄ xp̄m ī mēbris ſuis fuit a xp̄o electꝰ. vt habet̄ Act'. ix. h Nō ⁊ legētibꝰ. Poſt luce cōmēdationē hic Hieronymꝰ ponit ſuā excuſationē. de hoc ꝙ ita breuiter tranſierat qḋ fecit ad vitādū ꝓlixitatē ⁊ curioſitatē ⁊ h̄ eſt qḋ dicit: Nō d̄ etſi .i. q̄ʒuis: Legētibꝰ ac requirentibꝰ deū vtile fuerat a nobis expediri .i. p nos enucleari. i Per ſingula .i. particulatim ⁊ pleniꝰ. k Sciens tamē .ſ. ego Hieronymus. l Operantē agricolam .i. doctorē. m Oporteat primū de fructibꝰ ſuis edere .i. de doctrina ſua fructū pcipere: qḋ fit qñ auditores pficiūt. n Uitauimꝰ publicā curioſitatē. Ne nō videremur tā .i. tātū: De mōſtraſſe .i. plane oñdere. Deū .i. ditatē de diuinis. Q̄ʒ: id eſt q̄ʒtū. Faſtidientibus ꝓdidiſſe .i. ſcribere ad libitū ⁊ volūtatē curioſoꝝ q̄ attediant̄ ī auditu vtiliū: ⁊ magis in ſubtilibus ⁊ parū vtilibꝰ delectant̄: videt̄ tñ aliquibꝰ ſalua reuerētia beati Hieronymi ipam ſniam que plane et lucide dici poſſet: verbis obſcuris et intricatis obumbraſſe.

¶ Poſtilla Nicolai d̄ lyra ſup ꝓemium beati Luce ī euāgeliū ſuū īcipit.

o Q [q] Uoniāquidez ⁊c. Hic īcipit btūs Lucas ſcribere. Et primo ſuo euāgelio pmittit pfatiōez. ſcđo ſubiūgit euāgelij narrationē. ibi: Fuit in diebus herodis. In pfatione ſua ponit duplicem cām q̄re ſcripſit euāgeliū .ſ. ad cōplēdū aliq̄ q̄ a mattheo et marco fuerāt omiſſa vel minꝰ plene dicta: ⁊ ad excludendū falſa q̄ ab hereticis ſub nomine diſcipuloꝝ xp̄i ſcripta fuerāt: ſicut pleniꝰ dictū eſt in ꝓlogo Hieronymi. ⁊ hoc eſt qḋ dr̄: Quoniāquidē .i. certe. p Multi co. ſūt ordi. nar. rerū .i. geſtorū euangelicoꝝ: qꝛ ſicut dictū eſt aliqui ſcripſerāt vere: ſʒ tñ aliq̄ omittēdo: aliq̄ autē falſe hereſes inſerēdo. q Que in no. cō. i. e euāgelio a nobis ſcripto: qꝛ cōpleuit dicta eoꝝ q̄ vera ſcripſerāt: ⁊ excluſit dicta eoꝝ q̄ falſa inſeruerāt. r Sicut tra. no. q̄ ab initio ipſi viderūt .ſ. ipſi apl'i a q̄bꝰ didicit veritatē euāgelij.

a Nobis. Beda. Nō ſolū marcus ⁊ lucas auditu didicerūt q̄
ſcriberent: ſed etiā mattheꝰ ⁊ iohānes multa de infantia: pueri/
cia: genealogia ſaluatoris alijs narrantibꝰ didicerūt. b Vide
rut ⁊ mi. ⁊c̄. Ambro. Gemina virtꝰ eſt in hoīe pfecto: intentio et
actio vtraq̄ notat in aplis fuiſſe. ⁊ viſionē. i. intētionē: ⁊ mini/
ſteriū. i. actionē: vt p id qđ viderint diui
ne cognitionis intelligat intētio: p id ꝙ
miniſtri fuerūt eorū actio declaret.

Ambro. Hoc verbū non ꝓlatiuū: ſed
ſubſtātiuū interiori mente videt. Unde
Exo.20.c moyſes dicit: q: ppl's videbat vocē: que
nō ſolet videri ſed audiri. Audiuit pe/
Mat.4.c trus verbū quādo dictū ē ei: Veni poſt
me faciam te piſ. ho. Miniſtrat qñ tollit
crucē ⁊ ſequit chriſtū. c Omnia. Be.
Nō oīa q̄ aſſecutꝰ: ſed de oībus q̄ ad fi/
dē legētiū cōfirmādā credit idonea. Ex
cōſulto ei multa ꝑterit q̄ alij dicūt vt di/
uerſa in euāgelio gratia refulgeret: ⁊ ꝓ
prijs quibuſdā libri ſinguli myſterioruꝫ
geſtorūq̄ miraculis eminerent. Am/
bro. Proliriorē notat hūc euangelij li/
2.Co.8.d brū alioꝝ q̄ꝫ euāgeliſtarū. Vñ ⁊ a paulo
laudat: q: oīa aſſecutꝰ eſt: nō ꝙ oīa ſcri/
pſerit: q̄ nec mūdus capit. d Teophi
le. Beda. Theophilus amans deū: vel
amatus a deo. Qui amat deū vel a deo
vult amari: ad ſe putet euāgeliū ſcribi:
⁊ vt bonū depoſitū ſibi cōmendari. Nō
noua theophilo ꝓmittunt: ſed eadē q̄/
bus eſt eruditꝰ: vt quo q̄d ordine a dño
geſtū dictū ve ſit agnoſcat: q: pfectꝰ nō
ſolū in ieſuꝫ credere ſed ⁊ fidē ꝑpetue di
uinitatis ⁊ tēporanee diſpēſationis illiꝰ
debet ordinē noſſe. Ca. I
e Fuit in diebꝰ. Ambro. Vitu/
lus ſacerdotal' hoſtia. Per
vitulū q̄ hoc euāgeliū figu/
rat: in quo a ſacerdotibꝰ in
choat: ⁊ in vitulo ꝯſūmat:
id eſt in xp̄o q̄ ꝓ mūdi vita immolat.
f Sacerdos q̄dā ⁊c̄. Impleuit ordinē:
dixit regē ⁊ regionē in q̄ fuit: ſacerdotē
et gentē eius et vxorē illius indicat. Beda. Ambro. Nō ſoluꝫ
a parentibus: ſed etiā a ꝓgenitoribus nobilitas baptiſte mōſtra
tur. nō ſeculari poteſtate ſublimis: ſed religione. Tales eni pa/
rentes ꝑnūcius habere debuit: vt quaſi iure nature infuſam fi/
dē aduētus xp̄i ꝑdicaret. Ambro. Docet diuina ſcriptura in
his quos cōmēdare volumꝰ: non ſolū mores: ſed etiā parentes
oportere laudari: vt quaſi hereditario iure puritatē habere vi/
deant illi quos laudamꝰ. Nobilitat itaq̄ iohānes baptiſta pa/
rentibus: miraculis: moribus: munere: paſſione: ſic ſamuel ſic
iſaac a parentibus nobilitatē pietatis accepit: quā poſteris reli
quit. g Zacharias. Zacharias: memor dñi: cui apparet an/
gelus a dextris altaris: q: ei qui memor dñi eſt demonſtrat my/
ſterium. h De vice abia. Bed. Abia: pater dñs. Et aptū fuit
vt in tēpore officij patris dñi cōceptus eſſet iſte qui patrē domi/
nū ꝑdicaret. Cū dauid cultū domus dñi ampliaret: miniſteria
ſacerdotū in. xxiiij. ſortibꝰ diuiſit. In quibꝰ familiā abia de quo
çacharias ſors octaua cōtigit: vt ꝑco noui teſtamenti in octaue
ſortis vice naſcat: q: p octo nouū: ſicut p ſeptē teſtm̄ declarat ve
tus. i Heliçabet. Heliçabet dei mei ſaturitas. Signat mariam
q̄ plena deo fuit. k Erāt aūt. Be. Amb. Plena laudatio q̄
genꝰ i maioribꝰ: mores i equitate: officiū in ſacerdotio: factuꝫ in
mādatis: iudiciū i iuſtificationibꝰ cōphēdit. l Iuſti ante de/
um ⁊c̄. Ambro. Nō em̄ oīs q̄ iuſtus eſt ante hoīes: iuſtus ē ante
deū. Aliter em̄ vidēt hoīes: aliter deꝰ. hoīes in facie: deꝰ in cor/
de. Ideoq̄ fieri poteſt vt aliq̄s affectata bonitate populari iu/
ſtus videat mihi: iuſtus tñ nō ſit ante deū: ſi iuſticia nō ex mētis
ſimplicitate formet: ſed adulatione ſimulet. m Mandatis ⁊
iuſti. ⁊c̄. Ambro. Bed. Prius mādatū. ſcđa eſt iuſtificatio. cuꝫ
em̄ mādatis celeſtibꝰ obedimꝰ in mādatis dei incedimꝰ. Cuꝫ re
cte ⁊ cōgrue iudicamꝰ: tenere dñi iuſtificationē videmur.
n Sine querela ⁊c̄. Ecce tēperata iuſticia. Plerūq̄ durior iuſti
2.Co.8.d cia hoim querelā ꝓuocat. Unde aplus: Prouidētes bona nō
tātū corā deo: ſed etiā coram oībus hominibus. Et eccleſiaſtes:
Eccle.7.c Ne ſis multū iuſtus. Vel incedentes in omnibꝰ mādatis ⁊ iu
ſtifica. dñi ſine querela: id eſt ſine conſcientia vane laudis.

a non ſolū corporali: ſed potius mētis intuitu.
a b nobis qui ab initio ipſi vidērūt:
b huiꝰ verbi qđ caro factū eſt. c ⁊ qm̄ hoc eſt.
⁊ miniſtri fuerunt ſermonis: vi/ a
d non humana volūtate: ſed ſpūſancto intus in/
ſtigante cuiꝰ gratia gerit: vt id qđ bonū eſt no/
bis etiam bonum videat.
ſum eſt ⁊ mihi aſſecuto a princi/ b
c pio omnia: diligenter ex ordine
d tibi ſcribere optime theophile: c d f
vt cognoſcas eoꝝ verborū de q̄
bus eruditus es veritatem. e

Euāgeliū ſm Lucā incipit
Capitu. I

e F uit in diebꝰ hero g†
f iā alienigena regnabat.
f dis regis iudee ſa b
cerdos q̄daꝫ noīe
g h çacharias de vice i
abia: ⁊ vxor illiꝰ d k
i filiabꝰ aaron: ⁊ nomē eiꝰ heliça/ l
k l bet. Erant autē ambo iuſti ante m†
non corā hoībꝰ: q: oīs ſterilis in lege maledi/
cta fuit. qui nō fallitur vt homines.
m deū: incedētes in omnibꝰ māda n
nō ꝙ non peccauerint: ſed q: per gratiā dei ab
luti peccare deſierint.
n t̄l ⁊ iuſtificatiōibꝰ dñi ſine q̄rela. o p

a Viſū eſt ⁊ mi. aſſe. ſ. veritatē euāgelij modo ꝑdicto.
b Oīa a principio diligēter ex ordine tibi ſcribere: q: in/
cepit euāgeliū ſuū a cōceptiōe ꝑcurſoris ⁊ ſaluatoris. Q
aūt dicit oīa nō eſt intelligēdū ꝙ oīa acta xp̄i ſcripſerit: q:
totꝰ mūdus nō poſſet capere tantā ſcripturam vt habet
Ioh. xxj. ſed accipit hic oīa: q: ſcri
pſit de oībus neceſſarijs: quoꝝ no
ticia erat neceſſaria ad ſalutē.
c Optime theophile. Ex hoc ver/
bo dixerūt aliq̄ ꝙ iſte theophilus
fuit vir potēs ⁊ pꝛīceps in achaia:
q: paulus tali mō loquēdi vtit ad
Feſtū. Act'. xxvj. Nō inſanio opti
me Feſte. Sed illud motiuū nullū
videt: q: talis modus loquēdi ꝓ/
prius eſt ad ꝑlatos q̄ alios debent
excellere i bonitate vite. Itē nō eſt
veriſimile ꝙ tātus euāgeliſta omiſ
ſis epis ad quoꝝ officium ſpectat
euāgeliū ſcire: ⁊ de hoc alios doce
re: ſcriberet principi ſeculari euan/
geliū. Et iō meliꝰ videt dicendū ꝙ
fuit epūs. vt dictū eſt. ſ. ⁊ hoc vide
tur p hoc qđ ſubdit: Quibꝰ erudi
tus es ⁊c̄. dicit ḡ Optime theophi
le nō ꝙ ꝓ ipſo ſolo ſcriberet: ſed q:
ſcripturā ei dirigebat ꝓ ipſius et
oīm fideliū ſalute. d Ut cogno/
ſcas. ſ. plenius. e Veritatē coruꝫ
verboꝝ. ad fidē catholicā ptinen/
tiū. f De quibꝰ eruditꝰ es ⁊c̄. nō
tñ ita pfecte ſicut poſt lectionē hu/
ius ſcripture.
Poſtilla Nicolai de lyra ſuper
euāgeliū beati Luce incipit.
Capitulum: I
g F uit in diebꝰ. Hic in
cipit Lucas narra/
tionē euāgelij: ⁊ di/
uidit i q̄tuor ptes.
q: primo deſcribitur
ſaluatoris ingreſſus in mūdū p ſu
am incarnationē. ſcđo eius ꝓgreſ/
ſus p ſuā ꝑdicationē. iij. ca. tertio eiꝰ egreſſus de mundo p
ſuā paſſionē. xxij. ca. quarto eiꝰ regreſſus ad patrē p ſuā re
ſurrectionē et aſcēſionē. xxiiij. ca. Prima i duas: q: primo
deſcribit ꝑcurſoris ⁊ ſaluatoris cōceptꝰ. ſecūdo vtriuſq̄
ortus. circa mediū huiꝰ ca. ibi: Exurgens aūt maria. Pri/
ma adhuc i duas: q: primo deſcribit cōceptꝰ ꝑcurſoris. ſe
cūdo ipſiꝰ ſaluatoris. ibi: In mēſe aūt ſexto. Circa primū
cōceptꝰ ꝑcurſoris oſtendit mirabilis ex tribꝰ. primo ex pa
rentū cōditione. ſcđo ex angelica nūciatione. ibi: Factū ē
aūt cū ſacerdotio. tertio ex patris increduli punitione. ibi:
Et dixit çacharias. Circa primū in deſcribēdo cōditioneꝫ
parētū beati iohānis ꝑmittit tēpus regis ſub quo fuerūt
cū dr: Fuit in diebꝰ herodis regis iudee ⁊c̄. q: iacob pa/
triarcha ſpū ꝓphetico dixit Gen. xlix. Signū aduētus xp̄i
qñ regnū iudee eſſet trāſlatū ad alienigenā: ſm ꝙ dicit ibi
dem. Nō auferet ſceptrū de iuda ⁊ dux de femore eius do
nec veniat q̄ mittēdus eſt ⁊c̄. Iſte aūt herodes fuit alieni/
gena. q: pater ſuus fuit idumeꝰ. h Sacerdos q̄dam no
mine çacharias: per expreſſionē nominis intelligit ꝙ iſte
fuit famoſus in vita ⁊ doctrina. i De vice abia. ſm ꝙ
dr. j. Paral. xxiiij. Dauid volens ampliare cultū dei ordi
nauit de vigintiquattuor generationibꝰ: vigintiquattuor
ſacerdotes q̄ ſucceſſiue ſeruirent per hebdomadas in tem/
plo dñi: ⁊ octaua ſors cecidit ſuper abiam. vt ibi dicit: de
quo deſcendit iſte çacharias. k Et vxor illius de filia/
bus aaron. hoc exprimitur: q: propter dignitatem ſacerdo
talem. filie de tribu aaron diligentius et honeſtius ſerua/
uabantur. l Et nomen eius heliçabet. quod nomem ex
primit ꝓpter eiꝰ bonā famā ⁊ vitam: ſicut dictū eſt de ça/
charia. vñ ſubdit: m Erāt aūt iuſti ambo ante deum. h
dicit ad excludendū hypocriſis fictionē. n Incedentes
in om. man. q̄ꝫtū ad obſeruantiā moraliū ꝑceptorum.
o Et iuſtificationibus dñi. q̄ꝫtum ad obſeruantiam ceri
monialiū. p Sine querela. q̄ꝫtū ad obſeruantiā iudicia
lium: quia pacifice ad ꝓximos ſe habebāt.